

Ph. H. I. 155.

Telex.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

BMKL

155

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

155

OSZK

Osztály Számok Könyvtár

AZNAGY
SZENT PAL APOS-
TOLNAC ÉLETÉRŐL, ES HALALÁRÓL
SZEP HISTORIA A SZENT IRASBOL,
Verseken fereztetet ILOSVAI
PETER Deác által.

Nyomtatot
Kolozsvart,
Collegiumban
László Péter De
által, Verseken
fereztetet az
Irásból,

REGINA VA-
STIREPVDIATVR HESTER INTER ALIAS
VIRGINES AMABILIS PLACET ASVERO,
Amian pendet: Mardocheus
sublimatur.

Carame
Regina
Carame
Nyomtatot COLOSVAROT I. 5. 7 9.
Eftendőben.

90.

Lugory József ajándéka
1882. június 9.

SOKAT szóltam immár nektek Szent Írásból,
 Prophetác, Királyoc, Vitézec dolgáról,
 Az igaz hűt mellet soknac haláláról,
 Életekben történt nagy soc benuedésekről.
 Én mostan ezac szóloc egy nagy S^s. emberről,
 Az nagy Pál Apostolnac ő életiről,
 Életiben történt soc kétfertetiről,
 Végezetre szóloc az ő haláláról.

Romai nemzetiség az nagy S^s. Pál vala,
 Attya Phariseus Sido nemzet vala,
 Ben Iamin nemzetből Attya valo vala,
 Tarsis Várasában ő születet vala.

Igen nagy szép Váras ez az Tarsis vala,
 Ki Ciliciának fő Várasa vala,
 Deaki tudományokkal fennle vala,
 Pálnac Attya, Annya ebben lakozic vala.

Czuda forgalmatos Attya, s Annya vala,
 Még Gyermec korában tanitattyác vala,
 Isten Törvényére őt oktattyác vala,
 Hiulkodást iöle nagy fennyen tiltyác vala.

Eft az Attyac, Annyac iöl esekben vegyéc,
 Hogy nagy felelemben Fiokat iöl tarczác,
 És az Tanuságra bottal is fel hayczác,
 Az akasztófától menteni ha akaryác.

Eseélmeye az iö tudománban,
 Öregbédic neuckedic Deakfágban,

Azért Attya fel küldé Jerusalemben,
Magát gyakorlani az Isten Törvényében.

Vala egy bölcz Doctör Moyse törvényében
Gamaliel neve az Jerusalemben,
Aft halgattya vala Pál Iffiuságában,
Semely ferént Doctortól buzgoságban.

Sőt Christus születésének idejében,
Irnac vala czac Harmintz négy estendőben,
Christust mikor meg öléc Jerusalemben,
Pál is ott forog vala akkor az vődőben.

Pál kinec Sidoul Saulus neve vala,
Moyse törvényét ő őltalmazza vala,
Az meg febült Christust az kie vallyác vala,
Azokat halálra Saulus kergeti vala.

Ennec czac egy Estendeie el múlt vala,
Hogy Christust a Sidóc febüttéc vala,
Harmad nap Halálból fel támadot vala,
És nagy dúczölégben Mennyecken fel ment vala.

Törtenec budosáloc Tanítványoknak,
Az Igaz vallásért segény sent Istuánnac,
Előster halála lön Protomartirnac,
Saulus ruháyokat tartya Hoheroknac.

Rettenetes kergetőye az hiueknec,
Az vődőben Saulus az Kereß yéneknec,
Halállal Tömlötzel büntet sokat benne,
Kie ellene állnac

Válta ottan leveleket az fő Papoktól,
 Elindula hamar az Ierusalemből,
 Mindeneket fogva hozzon az Köföldről,
 Kic vallást tennének az meg felfűt Christusról.

Siet hamarlággal loc fenyegetéssel,
 Damascusban megyen nagy hertelenléggel,
 Az kegyetlen Ispán haragos leuéllel,
 Ot is meg akarà hízni Keresztén vérrrel.

Isten Menyből neki útban meg jelenék,
 Villomás Menydörgés fenyeleg adaték,
 Hogy ki miat Saulus hamar homloc esék,
 Mennyekből hozzája ilyen szózat adaték.

Lás mit kergetz engem az én hiucimben,
 Nehéz neked rugodoznod őstön ellen,
 Felele Pál: mit kívánst Wram én töllem?
 Mind az téuő lébec czac paranczoly ennékem.

Ottan Wt felele mit kergetz engémet,
 Ne öldözed nekem az én hiucimet,
 Mert ezekért ontottam ki én véremet,
 És bőrný halálra attam az én testemet.

Ottan fel tekintte hogy ez szókat hallà,
 Mondhatatlan igen meg iyedet vala,
 Seme vakulását ő czudállya vala,
 Mint az vak sététben vgyan tapogat vala.

Saulust Damascusban be vezeték vala,
 Egy Isten felő Kereszténnek hazában.

Kinccz nette Iudás egyenes vtzában,
Semeivel semmit harmadnapig nem látá.

Vala egy nagy ſent éber akkor Damascusba,
Ananiás neue ennec az Wt ſóla,
Meny el Anania egyenes vtzába,
Vigaſtrallyad Sauluſt az Iudáſnac hazába.

Ananiás ſólla Wram én hallottam,
Melly kegyetlen ember aſt én iól hallottam,
Monda az Wt nekki: menyel mikor mondom,
Mert Pál ennékem egy válaſtot edényem.

No Pálhoz be méne Ananiás monda,
Aryámfia Saule nékem az Wt hagyá,
Ki nekke meg ielent ez minap vta dba,
Te hozzád el iónéc az egyenes vtzába,

Vete Ananiás Pálra ő kezeit,
Ottan à ſent Lélec batorita ſüüér,
Neki meg gyógyitá hályyogos ſemeit,
Étel ital vtán erőſíte ő teſtét.

Sent Pál forduláſa lön ennyi v dőben,
Harmintz negyedic Eſtendő nec végében,
Chriſtus ſüüetéſénec ideyében,
Tiberius Czaſár feyedelemſégében.

Lön egy napig ſent Pál akkor Damascusba,
Chriſtuſt prędicállyá à Synagogába,
Iſtennec Fiánc lenni bizonyitya,
Soc Eretneklégeket Sidóknac hamisſollya.

Soc napoc el muluán Sidóc tanácskoznac,
 Szent Pál ellen kic Damascusban lakoznac,
 Mindenik kapura örűzőc álánac,
 Meg kel halni mongyác az Eretneec Saulusnac.

Véuéc Tanitványoc eűekben ez dolgot,
 Sidóc Szent Pál ellen hogy fennénec fogat,
 Kőfalon kőfárban ki boczatác őtet,
 Arábia tartományban faladà onnét.

Az Szent Lélec vala Szent Pál Apostollal,
 Christust predicállya vala buzgóssággal,
 Ismeg hátra tere az Arabiából,
 Wyza Damascusban méne nagy bátorsággal.

Soha ninczen czendességet az hiueknec,
 Hisem egyeb oka semmi ninczen ennec,
 Az Menyorságba kel menni siegényeknec,
 Ot nem léűen vége ő nagy örömeknec.

Ez után három eűtendő el múlt vala,
 Ismeg Damascusba hogy vissza tert vala,
 Az Aenetas Király őtt meg fogya vala,
 Kőfalon kőfárban de ki boczattác vala.

Ra gondoluan fel méne Ierusalembe,
 Szent Peter Iacabbal holot ő lön semben,
 Tizen ötöd napig ackoron vélec lön,
 Imátkozásban Istenhez az Templomban.

Ő neki az Isten akkor meg jelenéc
 Mikor az Templomban ot bűz imadkoznéc

Az Sidóknac feyénként meg vakult búuóc,
Pogánoknac tegedet adlac begényeknek.

Isten ſauát hallà ſent Pál el indúla,
Cefariában az egéſi Siriába,
Három eſtendeig lön Ciliciában,
Nem hiuolkodásban hanem Predicalásban.

Tiberius Czaſár vala Sidofágban,
Eſtendőnc az huſon kettődikben,
Pilatuſt meg vetéc őt az Iſpanfágban,
Marcellus állapéc az Tiſtartofágban.

Ismeg tere ſent Pál Pogánoc köziben,
Réſeſite őket is az áldot magban,
Abrahámnac meg igért IESVS Chriſtusban,
Hogy kiben az népec lennénc meg áldásban.

Véue Barrabáſt mellé az Tárſafágban,
Véle el indúla Antiochiában,
Az Chriſtus Ieſuſról vala tanításban,
Annya ſent Egyházat gyút vala Pogánokban.

Czuda az Iſtennec mindenkor tanácza,
Ninczen ſenki földön ki aſt meg foghaſa,
Daniel Propheta miképpen meg monda,
Ó Törüény áldozattyánac lenne romláſa.

Ottan ő Törüennec lön romladozáſa,
Hogy Chriſtus fel méne magas Menyofágba,
Mennyei Attyánac hogy vle iobiára,
Ott nyerc kegyelme búuonc boczánattyára.

Meg

Meg hala Tiberius Czaſár azonban,
 Hat Eſtendő vala ſzent Pál fordulása,
 Cain Caligula lön Czaſarſágában,
 Czac négy Eſtendeigh Czaſarkodéc s meg halà.

Munkáya fáradlaga ſzent Pálnac vala,
 Az Eſtendőben Seleuciában ment vala,
 Cyprusban Sergius Kereſtyén löt vala,
 Euangeliomot ſzent Mathe írta vala.

Ezec vtán tiz Eſtendő el múlt vala,
 Szent Pál fordulása mikor meg let vala,
 Claudius Czaſár hogy Wralkodic vala,
 Czaſarſágánac meg egy Eſtendeie vala.

No hogy Lyſtra Várasban be mentec vala,
 Licaoniánac ez Váraſa vala,
 Ott az Wy tudománt nem ſeretic vala,
 Barrabással ſzent Pál ot meg köveſtéc vala.

Deibemben másod nap onnét indulánac,
 Czac ſamos napiglan ott Prędicallánac,
 Antiochiában onnét le ſállánac,
 Batoritác ſúuóket Tanituányoknac.

Az Lyſtra Várasban hogy mulattac vala,
 Egy beteges ember az Várasba vala,
 Súlereſétől fogua ki ſánta vala,
 Éltében lábán még ſoha nem iárt vala.

Tuttára löt vala à ſégény Santánac,
 Hallà ielen vóltát Ember s ſzent Pálnac.

Kéte lenne oka neki gyógyulásának,
 Meg tekinte hitit Pál a Ségény Santának.
 Ottan fel főval kiálta és esit monda:
 Kely fel hamarlaggal és ály lábaidra,
 Ségény Sánta ember fel kéle azomba,
 Meg gyógyúlà neki azonnal sántasága.
 Mihelt az nép hallà czudának itilé,
 Szent Pált Barrabással Istennec itilé,
 Menyországból iót embereknek itilé,
 Iupiter Istennec ottan Szent Pált neuezé.
 Nem soc napel muluán onnet indulának,
 Lidiát és Pamphiliát mind el iárác,
 Perga Városban az Christust Prédicallýác,
 Czudákat teuénec iókat munkálkodának.
 Innét el ióuénec nagy Arabiában,
 Nem soc mulua onnat Antiochiában,
 Pál ot meg beszélé mint Isten látásban,
 Ótet ki küldette Pogánoknac köziben.
 Barrabással onnet az Ierusalembe,
 El indúla Pál Titus is vala vele,
 Az Apostoloknac ott vala gyűlése,
 Az Annýa Szent Egyház neki igen örüle.
 Vegezéc esit eggyút ismeg teryen vissza,
 Szent Pál és Barrabás Antiochiába,
 Ne légyen fogyatkozás az Tanításban,
 Szent Prónhera volna Antiochiába

99.
Sőt itt ez időben Herodes Agrippa,
Az Tanítványokra reayoc támadá,
Szent Iacobot meg is ölé haragya,
Szent Peter Apostolt vere Tömlőt fogfagba.

Czac né loc nap el muluá Philippis városba,
Az Timotheussal Szent Pál alá falá,
Rövideden főloc mint járà Városba,
Ottan vege léfen első rész írásomba.

Hatalmas nagy Város Macedoniába,
Az Philippis Város Antiochiába,
Holot Szent Pál mikor vólna mulatásba,
Egy Sombatnap napján Város kiűl iadásba.

Reggel mikor járna egy folyó Víz mellett,
Ő cleyben iőue egy Affonyállat,
Lidda vala neue tudgya Bárson főüest,
Akarya fei venni Páltul az Kerékseget.

Istennec Szent Lelke Affony feyét látà,
Az IESVS Christusnac őmagát ayánlà,
Házához az két Tanítuánt el be hiua,
Mind háza népével meg tēnie akarà.

Szent Pál s Timotheus hogy vala vtaba,
Egy Leanzo kiben Pithon Ördög vala,
Ki nagy somma pénzért iőuendőt mond vala,
Városbeli népnek nagy hasnára ez vala.

Tudgiátoc minnyáia Ördöngös est mögia
Pál az mindenható Istennec szolgálja,

Az Iduelséget ki ingyen Prédicállya,
Minden ember Iduózúl ki hísen Christusban.

Illyenkeppen fóc napig kiáltot vala,
Pál a fóc kiáltást olly ha bánnya vala,
Azért az Leányhoz artzúl fordúlt vala,
Az gonosi Léleknek im így ő fól vala.

Az Iustus nevében néked paranczolóc,
Meny ki az Leánból vándokfágos lélec,
Ez befédet hogy meg hallà az rút Órdög,
Belőle ki méne az orában az Órdög.

No aít hogy hallac Várasbeli nepec,
Hogy az Leánt el hatta az gonosi Lélec,
Szent Pálra azontól meg haraguánac,
Ótet ott meg fogác Tanaczházban fel viúec.

Istennec fogait erősen vádolác,
Nagy maroc vesőckel őket meg czapdosác,
Az Tömlőrtartónac erősen paranczolác,
Storgalmatósággal örúzne meg hagyác.

Semminec az Tömlőrtz tartò est nem vclé,
Azem őket az Belső Tömlőrtzben veté,
Az lábokat Kalodában be segezé,
Nagy storgalmatoson eyel nappal örúzé.

Immár az Tömlőrtzben Szent Pál benne vala,
Hogy imátkozni fel költ vala,
Hogy Istennec hálát ad vala,

Rettenetes föld indulás történt vala,
 Az Tömlőznec fundamentoma reng vala,
 Az Tömlőtzt aytai mind meg nyiltac vala,
 Az Foglyokról lántzoc mind le hűlöttac vala.

Az fő Tömlőtzt tartó még alufic vala,
 Az zörgésre álomból fel serkent vala,
 Az ayiókat hogy mind nyitua látta vala,
 Mondhatatlan igen ot meg iyedet vala.

Fegyverét ki rántà gondolkodic vala,
 Azért magában venni akarya vala,
 Hogy foglyoc el állattac afe veli vala,
 Azért meg ölnie magát akarya vala.

Tömlőzsből sient Pál fel főual kiált vala,
 Az Tömlőtzt tartónac im estt mongya vala,
 Ne vessene magát neki vüölt vala,
 Minnyáyan itt vagyunc neki mongya vala.

Hallà az kiáltást ottan meg vidúlà,
 És az Tömlőtzt tartò ottan gyertyát gyútà,
 Tömlőtzből be mène artzal le borúlà,
 Sient Pált és à Silát be viue hazábà.

Meg izenè mind ez dolgot az Tanácznac,
 Dolgát Tömlőtzt tartó az meg fogot Pálnac,
 Hagyà az fő népcc el boczattalsanac,
 Mig hiréuel lenne ez dolog à kőz népcc.

Ez dolog sient Pálnac hogy lón tudásara.

... Tanácznac

Romáiac vagyunc bűntelen foglágra,
Vesőckel veretenc vitetenc be foglágra.

Azért mi el nem megyűnc bűntelen innét,
Iőyenec őmagoc vegyenec ki innét,
Az Tanác az hogy hallá ez izeneteker,
Rayra iyedénec hogy hallá ezeket.

Őket az Tömörzsből ki boczáltác vala,
Onnat Lidiában be mentenec vala,
Ott valo hiueket láttogattác vala.
Vigáfralo Iget nekic Prédicál vala.

Talá meg ýnnyátoc ha most többet módoc,
Az Elő Részénec ottan véget adoc,
Szent Pál Lidiában addiglan mi hadgyuc,
Az másik Részében mig onnét ki indittyuc.

Finis primę partis.

Az Szent Dál Apokali

nek

Continuans mi lőne Subyana
Gloria

MÁSODIC RÉSE AZ Szent
PÁL ÉNEKÉNEC.

Második Rése Az Szent Pál Énekének.

IMMAR másod részét Szent Pál életének,
Életében történt loc szerenczeyének,

Ha meg halgatnátok meg mondom tinéktek,
Icles dolog lehen ez az hogy legyen kedvetek.

Lidiában akkor Szent Pált hattuc vala,
Első rész Éneknek hogy vége lőtt vala,

Tizenket éstendő meg Terése vala,
Claudius Czaárnac Czaárfagában vala.

Onnét ő el méné az Ampopolisban,
El Ahipoliában Thefsaloniában,
Rea támadánac fokban az Városban,
Nem nyúghaté onnan méné Athenásban.

Sőt ott vala akkor Timotheus Szent Pállal,
Mikor Athenásban ment vala Silláual.

Ott egyedül meg maradà bátorfággal,
Timotheust Thefsaloniában küldé Silláual.

Vala mulatfaga ott is falkáiglan,
Nem hiuolkodásban de Leuel irásban,
Ket Leuellet ira Thefsaloniában,
Athenásban írta onnét küldé Városban.

Ariopagita Dienes terése,

Éstendő... évenfő...

És Abbonny ennec Damaris egy neue,
 Athenásban bent Pálól lón meg térése.
 Nò Eftrendő muluán onnat ki indúlà,
 Corinthus Városban onnét alá fálà,
 Az Aquillát Felelégestől ot találà,
 Ki Olasz orfágból ezac minap iőue alá.
 Vala bent Pál soc nap ott az Aquilláual,
 Vele Kárpitot fő vala gyorsasággal,
 Közöslégh tanítás vala nagy gongyáual,
 Mert egy Mesterféget tud vala Aquilláual.
 Soc napoc el muluan Corinthusban méne,
 Onnét Syriában Tengeren eueze,
 Aquila Felelégestől vele vala,
 Nem soc vődő muluán Ephesusban el gre.
 Sőt tizenket Férfiakat ott találà,
 Az Tanítványoc közzül kiker kérdez vala,
 Az Istenec Lelke hogy ha velec vólna,
 És Wrac neuében ha Keresztelketec vólna.
 Ezec felelénecc bent Pálnac mondánac,
 Hogy ők à bent Lélec Istent nem hallottac.
 De ők Keresztelő bent Ianoft halgattac,
 Az Keresztényenséget ő tőle meg tanúltac.
 Rendel el fámllalà Iános Keresztényenséget,
 Kemény Poenitentíanac hirdetését,
 Az vtán valo Christusnac iegyezését,
 Az Férfiac hogy meg hallác ez befédeket.

Itt minnyáan meg Keresztelkedtec vala,
 Az IESVS neuéről vallást téve nec vala,
 Szent Pál ő kezeit ráyoc tette vala,
 Ottan a Szent Lélec ráyoc állot vala.

Czuda külömb külömb nyeluen fiólnac vala,
 Az Iesus neuében öruendezne nec vala,
 Az Sinagogában Szent Pál be ment vala,
 Három egész hólnapig mind ott disputált vala.

Egy kegyetlen ember nec Scolayában vala,
 Szent Pál mindenkoron disputálásban vala,
 Ez nagy hires egész Asiában vala,
 Sidóc és Pogánoc valának forgodásba.

Vele Isten vala czudát téve nec vala,
 Soc kór betegeket ő meg gyógyit vala,
 Ővét kezkenőjét ki kaphattya vala,
 Őrdög és betegség ellen oruofság vala.

Sokan hogy efit hallác olly igen czudalác,
 Némellyec közzúlóć köüetni akarác,
 Őrdög vő be baiosoc meg probalác,
 Az őrdög vzésben Iesus neuét kialtác.

Papi fegyedelem Senás neuő vala,
 Annac ő het Fia őrdög vő vala,
 Őrdönges emberhez hogy mentene nec vala,
 Az álnac őrdög nec még ott egyyic fiól vala.

En tegedet álnac őrdög kenőberitetlec,
 z Iesus neuében onnet ki vldözlec,

Felke önéki teged nem ismerlee,
De tudom az Iesust és ő róla rettege.

Történé azontól az Ördögös fel vgréc,
Az környül állóknac ő hayoc szaggattac,
És nagy rettentéfen őket szaggattya,
Nagy rút vndoc keppen őket szelvel hordozà.

Remülénec ezen Ephesumbelicé,
Sidóé és Pogánoc az környübelicé,
Az Christus Iesushoz sokan meg térénec,
Soc Ördegi könyvet ott mind meg egerénec.

Vala két ebrendő mulatságánac,
Ephesumban valo nagy soc czudatánac,
Egy Leuelet kit írt Chorintus orfágnac,
Ephesumban írta onnét külte azoknac.

Soc haboruságoc le szállottac vala,
Ephesumban városba czend. szültac vala,
Azért Pál innen el menni kéfűlt vala,
Macedoniában mennie akar vala.

Ott az Attyasiac látac örülénec,
Philippis Városban ő hozzà gyűlénec,
Másodice leuelet Chorintus orfágnac,
Philippisbe írta onnat külte azoknac.

Mulatsága nem lón Macedoniában,
Azért innét iöue az Görög orfágban,
Három hólnapot mulatà Chorintusban,
Máskor szelvel Pálnac az Városban.

Nag.

Nagy szép leuelet az Iduótság dolgától,
 Szerze Chorintusban az Iduófitó hitről,
 Meg tanitá mindent it az Iduótségtől,
 Romában kit küldé Pele neuő iámbortól.

Iőue Chorintusból Macedoniában,
 Által vton méne be à Syriában,
 Mert ešében vala Sidóc czalardfága,
 Minden felől lešt vetettec nekíe vtaban.

Be iúta légh ottan Philippis Várasban,
 Macedoniának ieles várasában,
 Az Hufueri Baránt meg űerzé Várasban,
 Méne őtőd napon Troás neuő Várasban.

Varasban heied napig mulatot vala,
 Stent Lucácž Euangelista vele vala,
 Arifihacus Timoteus vele vala,
 Egy űombat napyára mikor iútottac vala.

Sokat vetelkedéc Várasbelieckel,
 Mert el akar vala menni onnét reggel,
 Egeš ešfélíkor vetelkedéc ešyel,
 Vaczoráló házban gyutot gyertyát lámpásban.

Palota ablakban egy Ifnu v l vala,
 Tutius ő neue Pált halgattya vala,
 Iffiat nehéz álom el foglalta vala,
 Nyakra főre az ablakból le ešet vala.

Ifnu hogy le ešéc ottan meg hólt vala,
 Ablac alól haluán őtt fel vóttéc vala,

Az meg holt Iffiuhoz ſent Pál le ſállot vala,
Keſerűségében ő rea borúlt vala.

Őtet meg ölelűen iméſt mongya vala,
Mind azoknac kie ez dolgot nézic vala,
Senki meg ne háborodgyéc mongya vala,
Mert az meg holt Iffiu lelke még benne vólna.

Támaſta fel Iffiat ſent Pál halalából.
Sokan czudálkoznac az meg lőt dologról,
Az vtán virrattig beſéle ſokakról,
Reggel ki indula Troás neuő Várasból.

Az vtán egy néhány Tartománt beiarà,
Azon mène ſél'el Cyruſt be kerűle,
Az ſancos ſigetben Nitetomba mène,
Az Atyaſiakba Ephesumból oda hıua.

Tön ſép intélſeket nekic valet monda:
Többſer őtet nem latnayac mongya vala,
Terdén áluán eggyűt Imátkoznac vala,
Soc köny hűllatáſal őtet keſergic vala.

El hagyuan azokat Haióban vlénec,
Corus és Porus ſigetben el érénec,
Titus Várasban het napig leuénec,
Ptolomeus Várasban egy napot kéſénec.

Máſod nap Ceſariában ők iuránac,
Philöp Euangeliftnál meg ſállánac,
Annac négy Leánya Prophetác valánac,
ſelalmében ió erkölcsűc valánac.

Pelda lehet ez is Attyaknac s Annyaknac,
 Magzatyokra fiorgalmatoson gondollyanac,
 Piazon nyargalást hogy meg ne szokyanac,
 De ők az Istennek felelmében járyanac.

Rea gongya vala szent Pál Apostolnac, . .
 Jerusalemben fel menni akarnánac,
 Mikor még Cefaréában mulatnánac,
 Agapus Propheta hozzá iőue szent Pálnac.

Ő fel véue Agapus Propheta à szent Pált,
 Kezeit és lábait kötözé magánac,
 A szent Lélec hísem aít mondotta Pálnac,
 Így léssen fogfága Jerusalemben Pálnac.

Olly erősen szent Pált tanítványoc kéréc,
 Ne mennyen Jerusalemben arra intéc,
 Mert à Sidóc mia fogfága történéc,
 Kérésekre szent Pál igen felel ő nekic.

Olly nagy örömmel vagyō nekem vígaságō,
 Hogy Jerusalemben légyen én halálom,
 Az Christus Iesusért légyen kén vallásom,
 Mert az léssen hísem az én nagy bódogságom.

Jerusalemben az Pünköszt napyára,
 És ő magát adà ottan tisztuláfra,
 Hogy meg sünneyéc Sidóc rohannása,
 Moyses törvénye szerint be méne az Templomba.

Igen keüefet háfnalà tisztulásáual,
 Mert à Sidóc latic Templomban azonnal.

Rea tamadánac ragadác azonnal,
Az Templom aytayán ki hurtzolác azonnal.

Templomnac aytayát ottan be fegezéc,
Ayto előt ottan igen meg piriczkeléc,
Fő Hadnagynac Lisiásnac hirre teuéc,
Hamaraz fő Hadnagy ottan oda érkezéc.

El véue az Hadnagy sent Pált ő kezéből,
Nemlön soc kőbőnet or az Vendégfégből,
Mert nagy két vaslántzal kötözé azontól,
Tőle meg kérdezéc vádolác bűneiből.

Nagy sokaság őtet ki kéféri vala,
Nagy fel főual vtánna kiáltnac vala,
Vond fel őtet öld meg afit kialtyác vala,
Fogua az Táborba őtet be vittéc vala.

Tőn ő könyörgést az Hadnagy mőgya vala,
Neki az Kőféghöz valo két fiaua vólna,
Ártatlanágáról keués főual főlna,
Claudius Lisiás afit meg engette vala.

Inte két kezéuel hogy minden halgatna,
Egy magas grádiczon Pál fellyül ál vala,
Sent Pál meg befele mint járt ő vtába,
Mint az Isten főla hogy méne Damascusba.

Befédénec mikoron veget tet vólna,
Az dúlót nép aual nem sokat gondola,
Molto az Eretnece nagy főornyú halálra,
Kötözue az Hadnagy viteti az Táborra.

Vala mind az dolog iő Ierusalembe,
 Kemény ostorokkal meg veréc az Táborban,
 Hadnagy meg kénzani hagyà azon közben,
 Hogy meg tudhatnáya verékét à Sidóc ellen.

Sőt erős kötéllel meg foytottac vala,
 Százados vitéznec Pál aít mongya vala,
 Ostorozni Romait nem szabad vólna,
 Kiválképpen mikor búne neki nem vólna.

Eft hallà százados hadnagynac meg mőda,
 Hogy sent Pál Romai ember aít meg íra,
 Ez befédet erte Hadnagy oda iútà,
 Meg kérdeze tőle ha Romai Polgár fi vólna.

Tagadást ő abban semmit nem tet vala,
 Monda hogy Romában búletet vólna,
 Az kénzo hohéroc meg hallottac vala,
 Az Cziga kötelel ott meg boczattac vala.

De másod nap az fő Papokat be hiua,
 Phariseusokat Saduceusokat hiua,
 Sent Pált azoc közzé Hadnagy álatatà,
 Az gyűlekezésben Pál imigyen főà.

Érzétec befédem feienként Férfiac,
 Az én életemet nám ti iól tudgyátoc,
 Igaz Lelki ismeretemet iól lattatoc,
 Ártatlan életet aít sem tagadhattyátoc.

Vala az fő Papnac Anániás neue,
 Az környűl álóknac fő Pap ottan inte,

Hogy az káromlásért ötet artzúl verne,
Szent Pál hogy ezt látá ottan főlnia kezdé.

Meg vér Isten teged feyeredet kő fal,
Hogy engem meg vinnél ide ezért iöttél,
Mindem törvény flet úgy veretéc artzúl,
Az igaz mondasért engem meg büntetétél.

Tönc ot hasonlást ottan el ostan ac,
Phariseusoc Saduceusoc valánac,
Az fel támadásról nem egyaránt értne,
Azért oka ez lón hogy meg nem alkhatánac.

Innét az fő Hadnagy Szent Pál fel vitetéc,
Az vitézec által az Táborban küldé,
Másod eyel az nép előtte meg állá,
Ilyen főkat hallá Pál ott az Wt Istentől.

Mint Ierusalembe róllam vallást tettél,
Azonképpen néked Romában menned kel,
De álhatatos légy el ne felekezzeél,
Czafár elöt róllam vallást tégy erős hittel.

Az Időben Sidóc közúl támadánac,
Negyuen Férfiac az Wakra állánac,
Ő kőfőc olly igen nagy hitet mondánac,
Páli míg meg nem ölnéc fé ennénec fé innánac.

Nem teléc főc keduec ő akarattyoknac,
Mert az dolog eséc egy Iffiu fülében,
Iffiu el be méné Hadnagyhoz Táborban,
Hadnagynac meg móda mit ért S. Pál dolgába.

Tutára

Tuttára löt vala ott az Lisiásnac,
Szent Pálnac az Sidóc hogy lest vetettence,
Azért paranczola két fő Hadnagyának,
Hogy fel készülnének mert vtra kel mennyec.

Igen hamar hetuen Louagot készítte,
Két száz gyalog népet az mellé készítte,
Azoc mellé két száz Dardásokat szerze,
És vezetécz louat azoc mellé készítte.

Bátorsággal ottan sent Pált tölec küldé,
Az fő Tisztartóknac Cesareaban küldé,
Mert hogy elragadóac sent Pált azon félté,
Tölec egy leuelet az Tisztartónac küldé.

Vala Tisztartónac Foelix az ő neue,
Köszön az Lisiás annac az Leuelben,
Az felet őmagát aianlá mindenben
Az vtán ezeket írta neki leuelben.

Sidóc az Férfiat hogy meg fogtác vala,
Ok nélkül az lámbort ők meg ölté vala,
Ha töllec erővel el nem véssem vala,
És onnét Taborban én el nem küldöm vala.

Sőt hogy Romabéli vólna afit meg értém,
Azért az Tanáczor érte én be gyűrtém,
Az kötözet embert közükben vitettém,
Mint vetkezet vala tölec afit én meg értém.

Yadolác az lámbort Sidóc az Tanáczbán,
De nem vala büne à főc vádolásban,

Halálra méltónac nem vélém magamban,
Azért töllec el vitetém én az Táborban.

Azért én az Foglyot kültém Kigyelmednec,
Szabad légy hogy ha meg kegyelmez feyénec,
Sidóc irigységből rea támadánac,
Kőstőc okot hozzà halálra nem lelénec.

Czac ez summáya Lisiás leuelénec,
Az követec kit meg adanac Fœlixnec,
Szent Pált s az leuelc mutatác Fœlixnec,
Akarattyát erte Leuelből az Hadnagynac.

Olufsa leuelc Szent Pált kérdi vala,
Miczoda Városból valo ember vólua,
Meg erte hogy Siciliabeli valo vólua,
Azért meg halgatna szauát ast mongya vala.

Meg hagyà az Feyedelem szolgayánac,
Szent Pált Herodes pituarában tartánac,
Mig az fel peresec alá érkezénec,
Kic Ierusaleméből Szent Pál ellen lövéenec.

Mihelt Ananiás à fő Papest hallà,
Őtöd napra Ierusaleméből el iútà,
Az bölcz Procatornac neue Tertalus vala,
Sokat Szent Pál ellen ott az Procatör szóla.

Ezen kérűnc mi mint kegyelmes Wrunkat,
Kegyelmessen halgasd meg könyörgésűnket,
Békességgel eltűnc miúta bírt minket,
Semmi kár nem erte Sidókat segényeket.

Nem

Mikor vege léfén az egy feleletnec,
Akor léfén vege az másodie részénec.

Iól tudó aít mongya bent Pál az Fcelixnec,
Itélő biráya vóltál az Nemzetnec,
Azért rendit meg hald én feleletemnec,
Igaz Itiletet tégy Wram mindeneknec.

Sőt aít hallotta nagylágod és értette,
Tizenkettöd napya hogy én iöttem ide,
Imatfágért iöttem fel Ierusalembe,
Nem gonosi bíándokban mentem be közitekbe.

Oka én nem vóltam az Eretneklégnec,
Kit az én Perefim feiemhöz felelnec,
Sőt hiuen fogaltam az én Istenemnec,
Mint Prophetác írtac hittem én mindeneknec.

Fel Ierusalembe mikor mentem vala,
Hogy én ott magamat adnám tisztuláfra,
Nem vólt nekem gondom az Disputaláfra,
És nem attam okot soha botránkozásfra.

Fel támadás felől igazát itéltem,
Saduceusokat azért én meg győztem,
Asiában valo Sidóc bizonylagim,
Kikntc vallásokra igazságom támasztom.

Illyen nagy vetkekért igen kárhoztatnac,
Engem meg ölnie minnyáyan akarnac,
Isten meg köszönnye jámbor Lisiásnac,
Ki engem meg mentet nem adatattam halálnac.

Tón

Tön véget fent Pál ot az ő bolásánac,
 Fœlix meg hallà beſédét az két ſel nec,
 De az Tõruént ki nem monda ő ezek nec,
 Hallaſtáſt tön alá iõrteig Liſiáſnac.

Az Claudius Czaſár mikor meg holt vala,
 Tizennégy eſtendõt Wralkodot vala,
 Az Fœlix õnéki Tiſtartóya vala,
 Szent Pál en nec két eſtendeig foglya vala.

Az ſoc zaygás mia meg fúkorúlt vala,
 Azért békét hagyoc az máſic reſénec,
 Ninczen helye Malomban az Hegedõ nec,
 Nem kel kettõs Miſe tudgyátoc az fúker nec.

HARMAD RÉSE SSENT PAL ÉNEKÉNEC.

HARMAD és vtólſo réſe ez Ének nec,
 Immár el mondanám Iózan Emberek nec,
 És ha helye vólna nállunc ez Ének nec,
 Soc nyomoruſagát mondom Pálnac ſegén nec.

Az Claudius Czaſár mikor meg holt vala,
 Feyedelem vtánna Nero Czaſár vala,
 Huſonnégy eſtendõ Pál téréſe vala,
 Ceſareaban még Fœlix Tiſtarto vala.

Czac két eſtendeig ſent Pál foglya vala,
 Ó Tõruenyét Fœlix hogy halgattyá vala,

Dij

Az

Az Tisztartó egy nap hozzája ment vala,
Mind Feleségestől hogy Pálól ő tanólna.

Tön Predicatiót ſent Pál Foelix előt,
Hirom tanuságra oſta ő beſéde,
Elő tanuságot az egy igaz Hitről,
Az tiſtra élettről mutatá másod ſauát.

El iouendő rettenetes itélettről,
Harmad tanuságát ada itélettről,
Itelő Birónac nagy keményſégéről,
Ki mindent meg büntet el titkolt bűneiről.

No hogy hallà Foelix igen meg remüle,
Itélet napjától igen meg lyede,
Ackor à ſent Pállal többet nem beſéle,
De sokſor ez után ſemben lön és beſéle.

Vala Nero Czafár immár Romafágban,
Tisztartókat küldé ő à Sidófágban,
Még Foelix ott vala az Tisztartofágban,
Helyette Partius Feſtus lön Sidófágban;

Szegény ſent Pál vala meg is à Fogfágban,
Hogy Feſtus be ſállà az Tisztartofágban,
Harmad nap mulua méne be Ierufalemben,
Hogy az Fő népeckel iſmérkedné Várasban.

Várasbeliec aiándékokkol tiſteléc,
Papoc Irás tudóc ő hozzà gyülenec,
Sent Pált kézbe adgya azon könyöregnec,
Kedues dolgot tenne eucl ſegény Köſségnek.

No felele nekic Festus mongya vala,
 Hogy egy fogoly ott Ierusalembe volna,
 Azért hogy ha kincz azzal dolga volna,
 Az Fogoly emberrol elég Törvént allatna.

Diczi rekes dolga it az Tisztartónac,
 Hogy vesztét nem akarya az ártatlannac,
 És nem hizelkedic az álnoc Papoknac,
 De igazat ítélt törvént tében azoknac.

Oh mely diczi rekes az illy Feyedelem,
 Kiben igazságra ninczen kése delem,
 Sőt az ártatlannac lében segé delem,
 Hamis perpatuarban lében ő nagy figyelem.

Sőt Ierusalembe nyóltz napig mulatà,
 Az vitan Tisztarto Festus mène haza,
 Az fő fő Papokban vele soc indúta,
 Hogy Cefaréában sent Pál ellen állana.

Az Tisztarto másnap seki ben üle,
 Sent Pált hiuatatà oda az Törvénybe,
 Az fő Papoc vele ott állánac sembe,
 Soc hamiságokat állánac ott ellené.

Monda Pál önekic mit vetettem ellenetec,
 Isten Templomában nem voltam veletec,
 Nem álltam elene Moyses Törvényénec,
 Meltóság ellen nem vetettem Csalárnac.

Pál feleletere Tisztarto est kérdé,
 Ha akarnà fel menni Ierusalembe,

Holot ez dologról ő Törvénye lenne,
Mert Sidóc feienként állt keuannyác ő tölle.

Eft felele Szent Pál te vagy bizonságom,
Sido nemzetfégnec soha nem ártattam,
Hogy kezekben adnál nincz hatalmad raytam,
Az hatalmas Czaárra én Törvényemet vessem.

Véue ő Törvényét az Czaár feikire,
Mert a Sidóc dolga vala ő csiébe,
Ha fel menne egybér az Jerusalembé,
Az álnoc Sidóktól ő halála ott lenne.

Láta az Tisztarto a dolog mint vólna,
Szent Pál hogy Törvényét vette a Czaárra,
Azért egyebet nem mere tenni abba,
Jerusalemben Sidóc téréncé vissza.

Irnae vala Christus fületése után,
Ez dolog hogy lón akkor őtuen nyóltzban,
Nero Czaárnac masod csiendejében,
S. Pál téréfénec huson őt csiendejénec.

De mikor egy néhány napot mulattac vala,
Az Agrippa Király Jerusalemből iútà,
Mind Feleségestől vendégfégnben iútà,
Festus Tisztartóhoz ki méne mulatnia.

Emlekezéc egy iò keduében Szent Pálról,
Festus Agrippánac egy segény Fogo'yról,
Mikeppen vádoltatneyéc a Sidóktól,
D. halálos búne nem vólna a vadolásból.

Ennecegyéb büne mongya hogy nem volna,
Czac hogy az meg hólt IESVSról tanítana,
Aft mongya hogy annac igaz Tudománya,
Mongya hallottaiból fel támadot volna.

Soc vádolás vtán ötet kérdem vala,
Hã Jerusalemben el menni akarnã,
Az vádolásokról õ Tõruénye lenne,
Nem akarã hanem Perét véue Czãfãrra.

Király bóla én igen akartam volna,
Az Fogoly emberrel semben lettem volna,
Soc dologról vele beszéltem volna,
Agrippa Királynac Festus ilyen bóla.

Reggel te Felséged vele semben lehet,
Hól minden dologról eleget beszélhet,
Más napon Tiszarco ki hozarã õtet,
Egy nagy Palotában vitete be czac õtet.

Iútã be Agrippa mind Feleségestõl,
Bernica affonyal vannah egészséggel,
Hadnagyoc fõ népec nagy loc vitézeckel,
Az Tiszarco Festus bóla illy befédekel,

Befédeket feyenként meg halgalsátoc,
Az gyülekezetben kic most it állatoc,
Ez meg fogot embert feyenként lattyátoc,
Halálra valo bünt ebben nem találhatoc.

En tõliem feyenként eft keuannyác vala,
Sidóc hogy ez embert én meg õlem vala,

De én ötöt vgyan el boczátom vala,
Ha Czaárra Törvényét nem vésti vala.

Róla te felséged mit ért mond meg nekem,
O Agrippa Király tanácsot adgy nekem,
Kellé ennek dolgát még Czaárra vennem,
A nagy czac ömagát Meltóságánac küldgyem.

Erre az Agrippa semmit nem felede,
De fent Pálra ottan befédét terite,
Inte önékie valamit felelne,
Mert nagy bátorsággal szabad fölteni előtte.

Velem fent Pál mongya Bodognac ő feyér,
Hogy Isten most ide hozta Felségedet,
Azért előtted meg jelentem Igémet,
Czendséggel halgasd leld meg én Peremet.

Igen tudgyátoc és minnyáyan latyátoc,
Az én életemet feyenként tudgyátoc,
Mind Iffuságomról fogva hallottátoc,
Phariseus voltam aht is mind iól tudgyátoc.

Tökélletes voltam az ígéretekben,
Mind első Atyánknaac tot főuerségében,
Azért azokat óltalmaztam erősen,
Kic ellene főltac meg büntettem erősen.

Az fel rámadátnac reménsege felől,
Soc versenfégem vólt Phariseusokkal,
Az lön eggyic oka hogy vádolásokkal,
Ellenem allánac nagy soc hamiságokkal.

Mikor az Hiueket én igen kergetném,
 Damascusban megyec nállam én leudem,
 Az Keresztényéneket hogy ott is kergetném,
 Isten magas Menyből meg jelenék ennékem.

Czuda nagy Menydőrgés Villamás ott vala,
 Louam én alattam a földre le omla,
 Én magam társaimmal földre esém nyakra,
 Fel tekintéc hát nincz nekem semem világa.

Onnan felől menyből szó hallottam vala,
 O kegyetlen Ispán az WR mongya vala,
 Mit öldözed az én hűeimet föl vala,
 És hogy Isten ellen rugodoznom nehéz vólna.

Efté haluán olly igen czudálkozom vala,
 Mert iö vóban vólnék én asit vélem vala,
 De igyekezetem semmire iö vala,
 Ackor én meg tudtá hogy czac bolódtság vólna.

Paranczoluán Isten nekem hatta vala,
 Hogy az ő Hűeit ne kergetsem monda,
 De ennéc vránna én lők Tanítuánya,
 Ember Iduózulni igazitéc Christusra.

Istennec ő szauát nem vélem semminéc,
 Engemet segént ottan el be vezeténc,
 Harom napig nem lön világa semminéc,
 Étel ital addig nem kelle én testemnéc.

Meg gyógyíta Isten semmim vakulasát,
 De belő semminéc adá olly világot,

Kiud én el hagyám à foc gonozfágot,
 Erősén meg banám tölem lőt gonozfágot.
 Vere meg az Isten de azért meg nem ölé,
 Az én bűncimért czac az földhöz vere,
 Azért vallást tébec rólla életembe,
 Hogy ő az Mefsiás aít hirdetem felőlle.
 Sídóknac ez dolog nem kezdéc tetzeni,
 Az meg febült Christust én kezdém vallani,
 Ezec en vtannam kezdénec leskődni,
 Engemet nagy sokfor meg akartanac ölni.
 Isten velem leuén ez may napiglan,
 Im előtted áloc az erős fogfágban,
 Arról vallást tébec mig élet Világban,
 Irgalmasságodból iutoc be Menyorfágban.
 No hogy ő beűdét el vegerite vala,
 Az Festus Tisrarto fel kiáltya vala,
 Bolond ez à Saule neki mongya vala,
 Az foc Irásötet mongya meg czalta vólna.
 De erre Festusnac sent Pál igyen fíola,
 Az mit beűellene nem bolondfág vólna,
 Igasság Iozonfág neki fíaua vólna,
 Agrippa Király iserről bizonyfág vólna.
 Ezen kerdí vala sent Pál az Agrippát,
 Ha hinneye ő az Prophetáknac fíauát,
 Sent Pál monda tudom híűed mind azokat,
 Agrippa felele Pálnac monda illy fíókat.

Senki semmi czac az mit ennékem szólál,
 Keresztynné tenni engem miuel akarí,
 Monda Pál aít adgya Isten à mit kéuání,
 Bator te is ilyen légy czac ne légyen raytad lántz.

Végezéc beűedekeket egyűter s mind kelénec,
 Agrippa Feleűegestől ki menénec,
 Festus és fő népec onnan ki menénec,
 Agrippa és Festus ketten beűélgeténec.

Az Czaűarra dolgát ha nem vette vólna,
 Szabadon ez foglyot el boczátharod vólna,
 Mert semmi főben iárò dolga nem vólna,
 De immár Czaűárnac küldení mëlto vólna.

Meg hallyátoc azért nagy nyomorufagát,
 Földön emberektől soc háborufagát,

Immár beűéllem meg Tengeren iarasár,
 Vgyan ottan Történt rayta soc nyauallyayár.

Egy pelda beűédben eűtűoktác mondani,
 Ha ki bűneűerént nem tud imátkozni,

Annac az Tengerre kelletic euezni,
 Ott az Pater noster iól meg tudgya tanólni.

Tűnec ot vűgezést el kűűiteneyéc,
 Hogy az tűb foglyockalűent Pált el küldenéc,
 Czaűárnac Romaban Tengeren küldenéc,
 Egy Százados Viteűt Iuliuűt fel kűűitéc.

Annac ő kezében adác az foglyokat,
 Hayóban vűlénec inditác Hayókat.

Asia felé indítác az Vitorlákat,
Márod nap el éréc Sidóknac Várasokat.

Vala fent Lukác Euangelista vele,
Masic Aristhacus fogoly társa vele,
Az ő fűtőjékben szolgálac mindenben,
Nagy emberfégesen Iulius tében vele.

De márod nap nagy Sidonból el indulánac,
Ellenkező felec mia Ciprusba iutánac,
Onnat Tengerére à Siciliánac, *Flaminia*
Listra Várasában hamar el ki szállánac.

Iulius Százados egy Hayóst keresé,
Ki Olaszországban akkoron eueze, *mescland*
Az Foglyokat abban be helyhefieteté,
Az Tengerre velecc eggyút ő el erede.

Partról indulánac Creta sziget felé,
Gonosz felec mia Hayóyoc nehezűle,
Az gonosz Sterencze reáyoc terűle, *Land*
De nem foc napiglan bátorfágos menése.

Rémülencé igen az Hayós Mesterec,
Mert ellenec vannac ellenkező felec,
Nem tudgyác melly helyen kel ot el tēniec,
Mert az Teli vődőlástan el közelgetnec.

Őket fent Pál még is vigasztallya vala,
Oly ha vgyan ő is meg iyedet vala,
Az Hayós Mesterec emberkednec vala,
Külömb külömb felec ellen tartanac vala.

Fergetec soc felec efoc esnec vala,

Más nap soc marhákat ki hagyitnac vala,

Harmad nap Hayo ferfiámit hannyác vala,

Soc ideig az Napot sem lathattyác vala.

Ezenközben könnyörgésec léfnec vala,

Böyvel Imatággal Istent kéréc vala,

Minden reményésec már el czúfot vala,

Áluán ő közötűc Pál imígyen fiól vala.

Reményeg bennetec meg ne küsebedgyéc,

Atyámfiat Ferfiac arra kerüléc,

Noha minden marhátokat el vesztéec,

Veszte itt czac egy Lélek nec sem lében.

Raytam el cyfélíkor lón Isten nec keze,

Ki az ő Angyalát egyel hozzám küldé,

Angyal által nyíluán néken meg jelenté,

Mi jóvendő volna szép rendel meg befélé.

Eft monda ennékem hogy lémit ne félyec,

Czafár döt nékem állanom kellettéc,

Az Hayóban való Lelkeccel nem vesztéc,

En értem meg kegyelmezet ő feyek nec.

Ne félyetec azért Ferfiac semmitől,

Isten mit jelentet vgy lében kétfégnélkül,

Egy Sigeiben kel nekűnc iútnunc ezentől,

Oda kel ki mennűnc az Hayó törélekel.

El muléc Tizen egy egyel vesztő dénec,

Nagy hábnac miatta sokat vesztő dénec.

Tetzéc

Tetzéc mint hogy egy Tartománra ernénec,
Mert a setettségben messze nem mehetnénc.

Czuda nagy setettség akkor eyel vala,
Alig váryác vala hogy meg virradhatná,
Az Vas maczkákat fenékre hantác vala,
Mert az veszedelmes helyektől félne vala.

Ezen az Hayóloc gondolkodnac vala,
Czolnakon ki menni ők akarnac vala,
Szent Pál Iuliusnac akkoron így szólá,
Legyúnc vesztésgel nekiet mongya vala.

Meg értuén Iulius Szent Pálnac beszédét,
Mind el vagdoltatá Hayonac kötélét,
Haiós Mestereknek tiltyá ki menését,
Meg virraduán szóla Pál ily beszédek.

Intec én titeket egyetec s igyatoc,
Hogy ki mia erősdgyéc ti testetec,
Mind hólnapi napon mind kel fenuednetec,
Bőyrel Imatfággal Istent engesztellyetec.

Istentől feyenként meg óltalmaztatoc,
Feyúnról egy Hayból el nem esic nekúnc,
Aft hallac feyenként etelt s italt vőnec,
Hayokból Buzákat nagy fákkal ki hanyánac.

Hogy jobban Nap világ kezdet vala lenni,
Egy partot kezdénec azontól láthatni,
Vitorlákat kezdéc ismet vel vonni,
A félne mentében nagy sebese ki menni.

Egy kettős Tengerre hogy útottac vala,
 Az Hayo erősen meg vizezet vala,
 Noha Hayo orra el nem töröt vala,
 De hatólyát az víz mind elűgaggatta vala.

Ezen az Vitézec meg lyettec vala,
 Mert veszedelmeket így iól lattyác vala,
 Az Foglyokat meg ölnie akaryác vala,
 Mert elűaladástól őket ökö feltie vala.

Mert az Part ő töllec őtt nem mellec vala,
 Melly Fogoly ki vőna az elűaladhatná,
 Szent Pál az Iulius őltalmazza vala,
 Azért az Foglyokat meg ölnie nem hagyá.

Eggyen ketten az kic vőni tudnac vala,
 Deskán és gerendán el ki mennec vala,
 Minden marháyokat el vesettéc vala,
 De czac egy Lélec is oda nem veset vala.

Molira őigetben ki útottac vala,
 Az őigetben mind Pogánoc laknac vala,
 Emberféggel azért őket tattyác vala,
 Az Feyedelemnec Attya beteges vala.

Nagy loc zápor mia igen fáznac vala,
 Szent Pál aprolékot forgácztot fied vala,
 És az tűzre tenni aő akarya vala,
 Mert az nagy hidegtől őc igen fáznac vala.

Ezenközben egy nagy czuda történt vala,
 Mikor Szent Pál több forgácztot fied vala,

Nagy Vipera kigyó Pál kezéhez ragadà,
Ezen környül állóc igen meg iyetec vala.

Latác az Pogánoc im eßt mongyác vala,
Igen bűnös gyilkos ez az ember volna,
Noha az Tengeren meg maradot volna,
Azért ennél touáb Isten nem túrte volna.

Az Pogánoc immár czac aßt varyác vala,
Szent Pál vagy meg gyúlna vagy kette hafadna,
Az Vipera kigyó igen mérges vala,
Az kik az meg marna czuda keppen meg halna.

Az Kigyót kezéről tűzre hogy le rázà,
Semmit önékie az mérge nem ártà,
Mondhatatlan igen Pogánfág czudálà,
Kétféle nélkül Szent Pált Isten gyanánt ot tartà.

Molita figetet az kik bíryác vala,
Publius ő neuc igen lámbor vala,
Harmad napig őket vendéglette vala,
Ez Feyedelemnec Attya beteges vala.

Két féle betegség az emberen vala,
Colica és Hideglelés bántya vala,
Szent Pál az Istenhöz imátkozot vala,
Betegségét Isten meg gyógyitta vala.

Az Nép hogy eßt látà olly igen czudálà,
Soc beteges embert ot ő meg gyógyità,
Őket az Pogánfág tíftelességgel tartà,
Nagy soc cselességgel Hayóyokat meg rakatà.

Az Től azonban érkezec reáyo,
 Azért búkfégekpen kelle ot maradnyoc,
 Három hónap után onnat indulánac,
 Tizenegyed napra Romában be iutánac.

Atyafiác hallac iouélet sent Pálnac,
 Az vődöben az kic Romában valánac,
 Nagy örömmel neki eleyben menénec,
 És ő egészségen nagy halakat adánac.

Sent Pált à Szazados akkor kezben adà,
 Őmaga másod nap el haza indula,
 Sent Pált hozzà véue à Czaár dolgoša,
 Őket bebalità magánac valo házban.

Lön két Eftendeig Romában egy házban,
 Vala neki gongya nem hiuolkodásba,
 Egy Leuelét irà Galata Városban,
 Másikat vgyan ot Ephesom Városában.

Harmadikat irà Philippis Városban,
 Negyedic Leuelét Colossa Városban,
 Ötödiket Philemonnac azon házban,
 Vtőlöt Timotheus Púspöknek ot irà.

Fogságában az kic vele ott valánac,
 Aristhacus Timotheus vele ott valánac,
 Epaphras és Marcus Lukác ott valánac,
 Kic az után tölle sokan meg fútamánac.

Egész Görög orságot Macedoniát,
 Ásiát Galliát és Olasz orságot,

El akarà iárni egész Hispániát,
Az IESVS Christusról azért tön igaz vallást.

Mondhatatlan kegyetlen Nero Czaár vala,
Szent Pál is aít Oroblannac hiya vala,
Isten kergető és keűly Czaár vala,
Az Keresztényeket igen öleti vala.

Nagy keűlységében Romat meg gyútató,
Az egész Troyánac hogy formayát látá,
Hat hólnapig mind ege Roma Várasa,
Czaár negedsége lón énnec az oka.

Az Keresztényekre igen meg haraguéc,
Azért nagy öldöklést tamasztá ellenec,
Négy egész Eftendeig kergetteténec,
Az igaz hit mellet nagy sokan fenuedénec.

Szinte akkor szent Pál Romában ment vala,
Czaár az Hiueket hogy kergeti vala,
Egyút szent Peterrel foglya élet vala,
Mind kettőnec egy nap feyeket vőttéc vala.

Lón halála segény szent Pálnac Fegyuerrel,
Noha ő az dőt kereste Fegyuerrel,
Testét el temetéc az Ostiás vtnal,
Az ő Lelke nyúkszic Menyországban Istennél.

Harmintz őt Eftendeig tanitor vala,
Az vtn hogy Istenhöz meg fordíla,
Hatvan négy Eftendős Ember k
Wrfűlerésénec hetuen Eftendey

Meg mondám tingetec bent Pálnac életét,
 Egész életénec czuda Berenczeyét,
 Végy ebben magadnac nagy szép tanuságot,
 El busúlt Léleknek örömet vigalságot.

Istennec Fiai kic akarnac lenni.
 Azoknac haboruságot keltenuedni,
 Soc iámboř ember nec vitelség életi,
 Soc nyomorusággal kel Menyorságban menni.

Azért had háborgasson az Ördög minket,
 Ez Világ az Pokol bár meg olyan minket,
 Meg óltalmazza Istennéc mi Lelkünkert,
 Végzetetlen dúczőségben visen mind minket,
 Lön en nec írása az Nemes Sakmárban,
 Egy iámboř Lakatgyártónac hazában,
 Nem czuda ha veteć vagyon ez Irásban,
 Soc Refelő, Fúró kárt tót rékem irásban.

Ezer öt száz és az hatuan négy Eftendőben,
 Az Hidg klő kis Abbonnac hauában,
 Ilosuai Peter Deác banattyában,
 Eucl vigasítaluán búuēt somoruságában.

FINIS Historię Sanctę PAVLI.

455
Az első részben említett nagy János királyi kassza
benne van a kassza minden része, az első részben nagy
be van osztva a nagy kassza, az első részben nagy
nagy részben a kassza minden része, az első részben nagy
nagy részben a kassza minden része, az első részben nagy

Az első részben, x
való történet, az első részben
es végre, végre, végre

Az első részben

Sámuel első

az első részben

Az első részben

Az első részben

Az első részben

Az első részben

Az első részben

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár